

**ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΕ ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ,
ΣΥΝΘΕΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΛΙΚΗ ΟΛΙΣΤΙΚΗ
ΔΙΑΘΕΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ
ΜΕΤΑΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΩΝ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΕΠΙΔΡΑΣΕΩΝ – Α΄ ΜΕΡΟΣ -
Φιλοσοφική και επιστημολογική
προσέγγιση (του Γιάννη Ζήση)**

Η έννοια των εξωτερικοτήτων δημιουργήθηκε βασικά από τις λειτουργικές αδυναμίες της οικονομικής θεωρίας και της οικονομικής πραγματικότητας στην θεωρητική και λειτουργική τους πληρότητα.

Αναδεικνύει την μη πληρότητα της οικονομικής σκέψης και αυτό είναι ένα σημείο ωρίμανσης θεωρητικής και λειτουργικής.

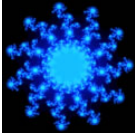
Είναι το σημείο στο οποίο αναγνωρίζει η οικονομία και η οικονομική επιστήμη την ανοικτότητά της, την μη πληρότητά της. Εισέρχεται στο στάδιο διεπιστημονικής ωρίμανσης.

Όπως αντίστοιχα μπήκε ο μαθηματικός λογισμός με τα θεωρήματα μη πληρότητας του Γκέντελ, και εγκατέλειψε πλέον τον ουτοπισμό μιας πληρότητας, μιας κλειστής ακεραιότητας, όπως αντίστοιχα μπήκε η κβαντική θεωρία με την αρχή της απροσδιοριστίας και με άλλα εργαλεία, αξιωματικά και αρχών, που είναι λειτουργικά για αυτήν και για την κβαντική ερμηνεία της πραγματικότητας. Και αντίστοιχα, είναι ένα εγχείρημα που το συναντάμε σε άλλες επιστήμες του ανθρώπου και όχι μόνο στην λογική θεωρία πχ των συνόλων ή τον μαθηματικό λογισμό, αξιωματικά.

Είναι, λοιπόν, **μια θεωρία και μια έννοια που αναγνωρίζει το φυσικό υπόβαθρο και την αυτονομία του φυσικού υποβάθρου, την αναντιστοιχία, την μη πλήρη αντιστοιχία του φυσικού υποβάθρου με το οικονομικό σύστημα**, και με την οικονομική διοίκηση, με την οικονομική συστηματοποίηση της δυναμικής. Είναι τελικά επίσης εκείνη η ανοικτή πύλη προς αυτό που λέμε «Περιβαλλοντική Διακυβέρνηση», όπως και «Πολιτική Δημοκρατική Διακυβέρνηση» του οικονομικού συστήματος.

Είναι συνεπώς μια πύλη μείωσης του θορύβου της κλειστότητας του συστήματος, μείωσης του διεπιστημονικού ιεξώδους της οικονομικής επιστήμης. Είναι μια πύλη πληροφορίας και μείωσης εντροπίας, και συνεπώς αύξησης της δυναμικής με την οποία μπορεί να αναδιοργανωθεί και να συγκροτηθεί και η οικονομική επιστήμη και το οικονομικό σύστημα.

Κυρίως, όμως είναι **τελείως κρίσιμη στην εποχή που ακριβώς ανακλύπτουν ζητήματα μείζονα μέσα στον τομέα της θεωρίας του δικαίου και της δικαιοσύνης**, στο νομικό υπόβαθρο των οικονομικών συστημάτων, μείζονα συστήματα στο βιολογικό και περιβαλλοντικό υπόβαθρο του κύκλου ζωής της οικονομίας. Μείζονα ζητήματα στον τομέα που αφορούν την ανθρωπολογία της αγοράς, την ανθρωπολογία της παραγωγής και της κατανάλωσης, και ζητήματα βέβαια πολιτικής διακυβέρνησης μαζί με την περιβαλλοντική και την πολιτισμική συνιστώσα. Ύστερα από την μεγάλη κρίση αναθεώρησης των φιλελεύθερων πολιτικών η θεωρητική και πολιτική σημασία των εξωτερικότητων θα αναβαθμιστεί.

Τελικά, **ο ακρογωνιαίος λίθος ή η αχίλλειος πτέρνα της αγοράς είναι και το σημείο διάσωσης της οικονομίας από την χρεωκοπία** σε μια κλειστότητα, στην εντροπία ενός κλειστού συστήματος, στην μετατροπή της αγοράς της ίδιας από εργαλείο ελευθερίας σε εργαλείο ολοκληρωτισμού, μέσα από την διάρρηξη των σχέσεων της ομαδικότητας, των εννοιών, των οικονομικών και των άλλων εννοιών, μέσα από την διάρρηξη αυτής της οργανικής σύνθεσης, θεωρίας και πραγματικότητας.

Είναι το σημείο τελικά το οποίο προσφέρει την σωτηρία στην οικονομική επιστήμη, ή που μπορεί να την βάλει μέσα από αυτήν την διαδικασία της ανάδρασης της με τα άλλα συστήματα, στην νέα εποχή.

θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι εξωτερικότητες είναι μια **έννοια που ισχύει και για τον νόμο, ισχύει για την παιδεία, είναι έννοια που ισχύει για την πολιτική, για την επικοινωνία, για όλα τα συστήματα**, με την έννοια του ότι δεν υπάρχει χωριστικότητα. Ολοκληρωτική διαιρετότητα είναι αδιανόητη. Δεν υπάρχει με τέτοια τμηματοποίηση, παρά μόνο ως Προκρούστεια. Και μέσα από αυτήν, τελικά, την Προκρούστεια τμηματοποίηση οι ίδιες οι έννοιες, όπως η έννοια της ελευθερίας, αν λειτουργήσει με έναν ολοκληρωτισμό στην σύλληψη ως πλάνη και στην εφαρμογή, καταλήγει σε μια πλήρη αυτοαναίρεση και, για παράδειγμα σε αυτή την περίπτωση θα δικαιωνόταν η φράση του Βλαντ Τσέπες, του Ρουμάνου σαρκαστικού και βίαιου ηγεμόνα, ότι «θα ερχόταν η εποχή που για τίμημα της ελευθερίας, θα πληρώναμε την ίδια την ελευθερία».

Αυτός ο φαύλος κύκλος των οικονομικών, των επιστημονικών, των βιολογικών και άλλων κατηγοριών εννοιών πρέπει να τελειώσει. Είναι ένας κύκλος πλάνης. Είναι ο ίδιος ο κύκλος που οδήγησε τις θρησκείες στην αυτοαναίρεσή τους, με φαινόμενα όπως η Ιερά Εξέταση, οι θρησκευτικοί πόλεμοι, η διωκτικότητα, η επιβολή, η πλήρης απουσία αγάπης, και τελικά η απουσία ηθικής στο όνομα της ηθικής.

Είναι η ίδια κατάσταση μέσω της οποίας βυθιζόμαστε σε αυτό που διέγινωσε ως **ορθολογική οργάνωση του ανορθολογισμού** ο Μαρκούζε και μια πλειάδα επίσης άλλων στοχαστών, εντοπίζοντας το αδιέξοδο, το πυρηνικό αδιέξοδο αυτού του βραχυκυκλώματος, του φαύλου κύκλου.

Διαβάστε επίσης:

-Β' Μέρος,

-Γ' Μέρος,

-Δ' Μέρος

Γιάννης Ζήσης, Δημοσιογράφος – Συγγραφέας